

PARAULA I VIDA

Sostenir l'esperança dels cristians de Terra Santa

El passat gener, com cada any, diversos Bisbes i col·laboradors d'Amèrica i Europa (*Holy Land Coordination*)

van visitar la Terra Santa amb el propòsit de peregrinar, pregar i aportar una veu defensora de la pau i la justícia per a la Terra Santa, escoltant els cristians valents que viuen allà, especialment, i descobrint els desafiaments a què s'enfronten. Al final del pelegrinatge van emetre un Comunicat, que resumeixo, amb el desig que l'amor per les pedres vives de la Terra Santa, que són els cristians, es mantingui i creixi entre nosaltres.

Els Bisbes continuen proposant la solidaritat amb els cristians que viuen dins d'Israel. Ells coexisteixen i treballen junts amb altres creients pel bé comú de la seva societat a Israel. De fet l'Estat d'Israel es va fundar en els principis declarats d'igualtat entre tots els seus ciutadans. I això necessita urgentment convertir-se en una realitat viscuda. Els cristians d'Israel volen viure com a ciutadans de ple dret, amb els seus drets reconeguts en una societat plural i democràtica. Hi duen a terme una contribució vital, especialment a través de les escoles, els hospitals, la parti-

cipació en la vida pública i l'interès per construir ponts entre les diferents religions. No obstant això, és evident que, al mateix temps, s'enfronten a profundes dificultats en tots els aspectes de la seva vida. Juntament amb altres ciutadans Àrabs Palestins i emigrants que viuen a Israel, molts cristians es troben sistemàticament discriminats i marginats. La principal preocupació és per la Llei de l'Estat-Nació (*Nation State Law*), recentment aprovada. Els Bisbes Ordinaris Catòlics de Terra Santa adverteixen que això crea un «base constitucional i legal per a la discriminació» contra les minories, minant els ideals d'igualtat, justícia i democràcia (Declaració del 31.10.2018). És bo que nosaltres, en solidaritat amb les Esglésies presents a Terra Santa, donem suport als cristians dins Israel i a tots els que desafien la discriminació, per tal de protegir el pluralisme del país.

En la més breu visita a Palestina, també s'han trobat que, malgrat la fe i la resiliència dels qui han conegut, la misèria de l'ocupació s'ha vist darrerament agreujada per les severes retallades del finançament humanitari per part del govern dels Estats Units. L'atenció a la salut, l'educació i altres serveis bàsics per als refugiats estan

cada vegada més amenaçats, cosa que exacerba les contínues violacions de la seva dignitat humana fonamental. Això no pot ser ignorat ni tolerat. Per això els Bisbes visitants fan una crida als seus propis governs perquè contribueixin a corregir els problemes de finançament a què s'enfronta actualment l'Agència de Nacions Unides per als Refugiats de Palestina al Pròxim Orient (*UNRWA*) i incrementin els seus esforços en pro d'una solució diplomàtica, amb dos Estats democràtics sobirans, Israel i Palestina, que puguin viure en pau.

Els cristians creiem en la veritat de la Resurrecció del Senyor i per això tenim esperança per al futur. Podem trobar coratge i ànim en les paraules del Papa Francesc: «*Sapiguen sempre en el vostre cor que Déu està al vostre costat. Mai no us abandona! No perdem mai l'esperança! No permetem mai que mori en els nostres cors!*» (24.07.2013). Són molt d'admirar els nostres germans de Terra Santa perquè no perden l'esperança. Hauríem de comprometre'ns, a través de la pregària, els pelegrinatges sostinguts i la solidaritat real, a ajudar a mantenir viva aquesta esperança.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Pregària per la Unitat dels Cristians

En el marc de l'Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians, el 22 de gener es va celebrar la 15a Trobada de Pregària per la Unitat dels Cristians a la diòcesi.

A La Seu d'Urgell amb l'assistència d'una trentena de membres de les comunitats catòlica i evangèlica. L'acte es realitzà al casal parroquial, intercalant lectures bíbliques, cants, comentaris i testimonis, entorn al lema d'enguany «Cerca la justícia i no més la justícia» (*Dt 16,18-20*).

El moment dels testimonis es compartiren preciosos gestos de caritat que volen contribuir a que el món sigui més just. Introduí i conclougué la pregària el Rector parroquial Mn. Navarri, convidant a potenciar i donar gràcies per tot allò que ens uneix. A d'altres parròquies també es van fer activitats amb el mateix signe.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'experiència personal de la fe

El fragment evangèlic de Lluç que llegim avui subratlla la missió evangelitzadora de l'Església: «Jesús digué a Simó: No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'homes». I també avui llegim en la segona lectura com Pau resumeix la realització d'aquesta missió per l'anunci de la mort i la resurrecció salvadores de Jesús. L'anunci de l'Església intenta promoure la fe dels oients. Aquest binomi «missió-fe» no és un fet automàtic sinó que evoca el misteri de cada persona, tant del qui predica l'anunci com del qui el rep. Per una banda, la missió no és un simple encàrrec que es porta a la pràctica de manera quasi professional. Pere i els apòstols no van començar a realitzar la

missió de Jesús sinó després de la Pentecosta, és a dir, després de la seva il·luminació interior i adhesió plena al Senyor, obra de l'Esperit. I Pau ho va fer després de la seva conversió personal al Senyor Ressuscitat. Aquest és el desafiament constant de l'Església. La seva missió no es pot reduir a l'anunci professional d'una fórmula ben apresada, sinó que suposa una experiència personal de la llum de l'Evangeli per part dels predicadors. És el que l'evangelista Joan resumeix quan descriu el procés del «deixeble estimat» el dia de la resurrecció del Senyor, quan arriba al sepulcre i el troba buit: «Veí i cregué» (*Jo 20,8*). I això subratlla en la primera carta: «Us anunciem allò que

hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat amb les nostres mans» (*1Jo 1,1*).

I és també aquest el pas personal dels qui escolten l'anunci de l'Església. El predicador només pot acompanyar fins a la porta de l'experiència interior personal de cadascú, com va fer Felip amb Natanael: «Vine i ho veuràs» (*Jo 1,46*). Després hi ha l'enorme misteri de la fe de cada persona, amb el seu procés interior, amb la seva manera d'assumir el que viu i el que li arriba de fora, en un misteri que només Déu pot jutjar.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Sostener la esperanza de los cristianos de Tierra Santa

El pasado enero, como cada año, varios Obispos y colaboradores de América y Europa (*Holy Land Coordination*) visitaron la Tierra Santa con el propósito de peregrinar, orar y aportar una voz defensora de la paz y la justicia para la Tierra Santa, escuchando a los cristianos valientes que allí viven, especialmente, y descubriendo los desafíos a los que se enfrentan. Al final de la peregrinación emitieron un Comunicado, que resume, con el deseo de que el amor por las piedras vivas de la Tierra Santa, que son los cristianos, se mantenga y crezca entre nosotros.

Los Obispos continúan proponiendo la solidaridad con los cristianos que viven dentro de Israel. Ellos coexisten y trabajan juntos con otros creyentes por el bien común de su sociedad en Israel. De hecho el Estado de Israel se fundó en los principios declarados de igualdad entre todos sus ciudadanos. Y eso necesita urgentemente convertirse en una realidad vivida. Los cristianos de Israel quieren vivir como ciudadanos de pleno derecho, con sus derechos reconocidos en una sociedad plural y democrática. Realizan una contribución vital, especialmente a través de las escuelas, los hospitales, la participación en la vida pública y el interés por construir puentes entre las diferentes religiones. Sin embargo, es evidente que, al mismo tiempo, se enfrentan a profundas dificultades en todos los aspectos de su vida. Junto con otros ciudadanos Árabes Palestinos y emigrantes que viven en Israel, muchos cristianos se encuentran sistemáticamente discriminados y marginados. La principal preocupación es por la Ley del Estado-Nación (*Nation State Law*), recientemente aprobada. Los Obispos Ordinarios Católicos de Tierra Santa advierten que esto crea una «base constitucional y legal para la discriminación» contra las minorías, minando los ideales de igualdad, justicia y democracia (Declaración del 31/10/2018). Es bueno que nosotros, en solidaridad con las Iglesias presentes en Tierra Santa, apoyemos a los cristianos dentro de Israel y a todos los que desafían la discriminación, a fin de proteger el pluralismo del país.

En la más breve visita a Palestina, también se han encontrado que, a pesar de la fe y la resiliencia de los que han conocido, la miseria de la ocupación se ha visto últimamente agravada por los severos recortes de la financiación humanitaria por parte del gobierno de los Estados Unidos. La atención a la salud, la educación y otros servicios básicos para los refugiados están cada vez más amenazados, lo que exacerba las continuas violaciones de su dignidad humana fundamental. Esto no puede ser ignorado ni tolerado. Por eso los Obispos visitantes hacen un llamamiento a sus propios gobiernos para que contribuyan a corregir los problemas de financiación a los que se enfrenta actualmente la Agencia de Naciones Unidas para los Refugiados de Palestina en Oriente Próximo (*UNRWA*) e incrementen sus esfuerzos en pro de una solución diplomática, con dos Estados democráticos soberanos, Israel y Palestina, que puedan vivir en paz.

Los cristianos creemos en la verdad de la Resurrección del Señor y por eso tenemos esperanza para el futuro. Podemos encontrar coraje y ánimo en las palabras del Papa Francisco: «*Sabed siempre en vuestros corazones que Dios está a vuestro lado. ¡Nunca os abandona! ¡No perdamos nunca la esperanza! ¡No permitamos nunca que muera en nuestros corazones!*» (24/07/2013). Son muy de admirar nuestros hermanos de Tierra Santa porque no pierden la esperanza. Deberíamos comprometernos, a través de la oración, las peregrinaciones sostenidas y la solidaridad real, a ayudar a mantener viva esta esperanza.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Trobada de rectors i formadors dels Seminari Menors a Madrid

La Comissió Episcopal de Seminari i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola va organitzar la XXXVIII Trobada de rectors i formadors dels Seminari Menors d'Espanya a Madrid, dels dies 18 al 20 de gener de 2019. En aquesta trobada es va reflexionar junts sobre com «Conrear les llavors de vocació al Seminari Menor» i els desafiaments que avui han d'enfrontar els Seminari Menors.

Per aprofundir en aquest tema, van tenir diverses ponències. Entre els ponents hi era l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, President de la Comissió episcopal de Seminari i Universitats, i el Rev. Sergio Requena, Coordinador i Director del Secretariat de la Comissió, que parlaren del reptes dels Seminari Menors a Espanya. També tingueren sengles ponències Mons. J. Leonardo Lemos, Bisbe d'Ourense, el Rv. Carlos López Segovia, Vicesecretari general de la CEE, el Rector del Seminari Menor de Ciudad Rodrigo, Juan C. Sánchez, i el Formador del Seminari Menor de València, Rv. Pablo Valls.

La situació actual planteja alguns reptes per a l'admissió als Seminari Menors que caldrà tenir molt en compte, i cal considerar algunes qualitats de l'adolescent com els «indicis de la vocació» específics que fonamenten la vida de fe dels joves. Es va reflexionar també sobre els elements fonamentals de la pastoral vocacional entre els adolescents i joves.

Celebració de la Setmana Missionera a Andorra

L'Arxiprestat de les Valls d'Andorra va rebre la visita de dos missioners combonians en el marc de la Setmana Missional a Andorra, prèvia a la Jornada de la Santa Infància.

Aquests dos missioners, P. Eugenio Tao i Gna. Montserrat García, formen part del Servei conjunt d'animació missionera de la OMP (Obres Missionals Pontificies), i van arribar a Andorra el dissabte 19 de gener, on van participar en diverses activitats divulgatives i didàctiques a l'entorn de l'obra evangelitzadora de l'Església.

Entre aquestes activitats destaquen: la presència en les eucaristies dominicals, en les quals van donar el seu testimoni personal i de treball; també es van fer presents en les escoles confessionals, on es van trobar i van respondre les preguntes d'alumnes de diversos cursos i nivells; en els grups de catequesi parroquial, especialment amb els joves de Confirmació, als quals van exhortar a donar testimoni de la seva fe; finalment també van celebrar un encontre amb els sacerdots de l'arxiprestat al Santuari-Basilica de la Mare de Meritxell, en el qual van pre-

gar plegats i amb els que després van compartir un dinar de germanor a la Casa de Colònies d'Aina. També acompanyats per Mn. Jaume Soy, Delegat de Missions de la diòcesi, van visitar la Casa del Bisbat i la Catedral de Santa Maria i el Museu Diocesà, i van ser entrevistats per Ràdio Estel, en el programa «Església d'Urgell». Van acabar la seva estada el diumenge dia 27, Jornada de la Infància Missionera.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

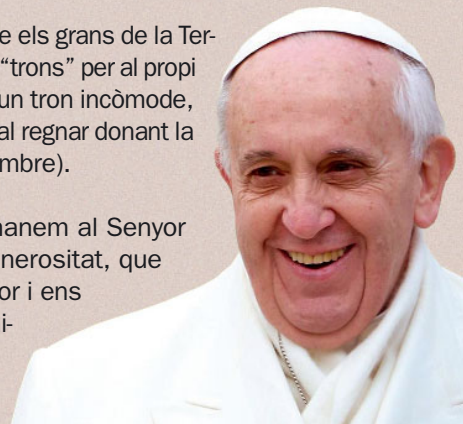

@Pontifex: «L'home i la dona porten en si mateixos la imatge de Déu i són objecte del seu amor infinit, sigui quina sigui la condició en la qual han estat cridats a l'existència» (23 de novembre).

@Pontifex: «Cap de nosaltres pot sobreviure sense misericòrdia, a tots ens cal el perdó» (24 de novembre).

@Pontifex: «Mentre els grans de la Terra es construeixen "trons" per al propi poder, Déu escull un tron incòmode, la creu, des del qual regnar donant la vida» (25 de novembre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor la gràcia de la generositat, que ens eixampla el cor i ens porta a la magnanimitat» (26 de novembre).

Mons. Vives amb els joves en la JMJ a Panamà

L'Arquebisbe d'Urgell i President de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, Mons. Joan-Enric Vives, va participar a la 34a Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) a Panamà, juntament amb els altres representants de la Conferència Episcopal Espanyola: el Pre-

sident de la CEE, Cardenal Ricardo Blázquez Pérez, Arquebisbe de Valladolid; Cardenal Antonio Cañizares Llovera, Arquebisbe de València; Cardenal Carlos Osoro Sierra, Arquebisbe de Madrid i el Bisbe de Terol i Albaracín, Mons. Antonio Gómez Cantero.

El dia 24 de gener va començar oficialment la 34a Jornada Mundial de la Joventut a Panamà amb la cerimònia de benvinguda al Papa Francesc i d'obertura de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) al Camp de Santa Maria l'Antiga (Cinta Costera). Abans, el Papa, havia estat rebut per part del President de la República de Panamà, Excm. Sr. Juan Carlos Varela, al Palau presidencial de las Garzas.

Sota el lema «Soc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules», la Jornada Mundial de la Joventut a Panamà ha volgut apropar els joves a la fe. A més dels bisbes, també hi van ser presents el Director de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar, Luis Manuel Romero Sánchez; el Director del Departament de Joventut, Raúl Tinajero Ramírez i el Director de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, Sergio Pascual Requena Hurtado. A la seva arribada a Panamà els representants de la CEE foren rebuts a l'aeroport per part del President de la República de Panamà, Excm. Sr. Juan Carlos Varela i la seva esposa, acompanyats de l'Ambaixador d'Espanya a Panamà.

El dia 23, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va predicar als joves una de les diverses catequesis preparatòries a la JMJ amb la presència d'uns 500 joves a la Parròquia de Sant Judes Tadeu sota el títol «Aquí estic Senyor!». Al vespre del dia 23, va poder saludar a l'Ambaixada del Regne d'Espanya a Panamà, l'Excm. Sr. Ambaixador i el fill del Ministre d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació d'Espanya, Sr. Joan Borrell, amb qui l'Arquebisbe Vives va poder recordar la visita del seu pare al Palau episcopal de La Seu d'Urgell, el 4 d'octubre de 2018.

El dia 24, també va predicar una altra catequesi preparatòria a la Basílica Don Bosco de Panamà amb el títol «Soc l'esclava del Senyor» amb més de 600 joves, i va dinar amb el Rector Major dels Salesians P. Àngel Fernández Artime.

El dia 25, l'Arquebisbe Vives, encarregat de la Pastoral Vocacional de la CEE, va poder visitar detingudament la Fira vocacional «Segueix-me» al Parc Omar Torrijos, acompanyat del Director del Secretariat de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, Sergio Pascual Requena. L'objectiu d'aquesta fira vocacional era oferir espais d'informació, orientació, acompanyament dinàmic i atractiu als joves, de forma que, els ajudés a discernir en la seva vocació.

El dissabte 26 i el diumenge 27 de gener van ser els dies més importants, quan els milers de joves congregats van poder viure un moment intens de comunió i pregària al costat d'altres joves d'arreu del món, dels preveres, consagrats, animadors, bisbes i del Papa Francesc.

El dissabte va tenir lloc la trobada de joves pelegrins espanyols a la Parròquia de Sant Francesc d'Assís de la Caleta de Panamà. També s'hi fe-

ren presents espanyols establerts a Panamà. Es va celebrar l'Eucaristia que fou presidida pel President de la CEE, Cardenal Ricardo Blázquez, Arquebisbe de Valladolid i concelebrada pels altres bisbes espanyols representants de la CEE a Panamà. A la Missa s'hi van unir el Cardenal Baltazar Enrique Porras, Arquebisbe de Mérida i Administrador Apostòlic de Caracas i diversos bisbes de Brasil, Gabon, Uganda i Malàisia, i es va pregar pels bisbes espanyols recentment traspassats, el Cardenal Fernando Sebastián Aguilar i el Bisbe emèrit de Solsona, Jaume Trasserra. També es va pregar per l'etern repòs del nen Julen Roselló que va caure al pou de Totalan (Màlaga) i que havia estat trobat finalment després d'una llarga opera-

ció de rescat al cap de 13 dies. Al vespre, a la vetlla de pregària amb els joves presidida pel Papa Francesc al Camp Sant Joan Pau II - Metro Park a Panamà, hi va poder assistir Mons. Joan-Enric Vives. El Papa Francesc va recordar als joves com la salvació que Déu ens ofereix és una invitació a formar part d'una història d'amor que canvia radicalment la vida. Déu ens «primereja» en la nostra història i vol que li diguem «sí».

El diumenge dia 27, el Papa Francesc va celebrar la Santa Missa amb més de 600.000 joves. A la seva homilia va dir als joves que són «l'ara» de Déu, fent referència a l'Evangeli llegit en aquell diumenge que ens presenta l'inici de la missió pública de Jesús a la sinagoga del seu poble; i va afegir que no són el futur sinó l'ara de Déu: «Ell us convoca i us crida en les vostres comunitats i ciutats a anar en recerca dels ancians, dels grans; a posar-se drets al costat d'ells i prendre la paraula, i posar en acte el somni amb què el Senyor ens va somiar». Va recordar el passat Sínode sobre «els joves, la fe i el discerniment vocacional» amb aquestes paraules: «Va ser la riquesa de poder trobar-nos i, sobretot, escoltar-nos. La riquesa de l'escolta entre generacions, la riquesa de l'intercanvi i el valor de reconèixer que ens necessitem, que hem d'esforçar-nos a propiciar canals i espais que ens permetin involucrar-nos per somiar i treballar pel demà ja des de l'avui. Però no aïlladament, sinó junts, creant un espai en comú.»

La pròxima JMJ tindrà lloc a Lisboa (Portugal) l'any 2022.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Arnià, abat benedictí.

12. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. ■ **Sant Feliu de Llobregat**: santa Eulàlia, vg. i mr., també patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata

Humbelina, viuda; beat Josep Olalla Valdès, rel.

13. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. □ Dijous [Fets 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, co-

patrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de la Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia,

prev. agustiniana; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor; beat Josep Allamano, prev.; sant Pere de Castelnau, monjo cistercenc i mr.; beat Nicolau Pàglia, prev.

17. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 17, 5-8 / Sl 1 / 1Co 15,12.16-20 / Lc 6,17.20-26]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

Diumenge V de durant l'any (C)

COMENTARI

Cridats a ser apòstols

Una de les primeres tasques de Jesús va ser rodejar-se d'un grup de companys que compartissin amb ell la missió i fossin després els continuadors de la seva obra.

Veiem a l'evangeli la crida de Simó (de Pere). Abans hi ha la pesca extraordinària. Jesús li diu: *Caleu les xarxes per pescar*. Però ell pescador expert no ho veu clar: *Mestre, ens hem escarrasat tota la nit i no hem pescat res*. Però confia en el Mestre: *Ja que vós ho dieu calaré les xarxes*. El resultat supera en molt les seves expectatives: *Agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven*. El resultat deixa tan espai a Pere que li diu a Jesús: *Senyor, allunyeu-vos de mi, que soc un pecador*. Sent la seva indignitat. El mateix passa a Jaume i Joan. Però a tots ells els diu Jesús: *No tinguis por: seràs pescador d'homes*. I l'evangeli acaba dient: *Ho deixaren tot i se n'anaren amb ell*. Ser pescadors d'homes vol dir és fer-se deixebles i predicadors del Regne de Jesús, atansar i fer que els homes entrin en el Regne de Déu. Aquesta és la tasca de tot apòstol.

La primera lectura ens porta la crida del profeta Isaïes. També se sent pecador: *Ai de mi, no podré parlar! Soc un home de llavis impurs*. Però Déu mateix el purifica: *Un dels serafins volà cap a mi duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Això ha tocat els llavis; ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat*. Llavors el mateix profeta s'ofereix a ser el portador del missatge de Déu: *Aquí em teniu: envieu-m'hi*.

Sant Pau ens recorda la Bona Nova de la nostra fe: *Crist va morir pels nostres pecats, va ser sepultat i el tercer dia ressuscità. Per ella obtenim la salvació*. Ser cristià vol dir creure i viure d'acord amb aquesta Bona Nova. Tots som cridats per Déu a ser apòstols, a fer arribar a tothom aquest «Evangeli», aquesta Bona Nova perquè tothom pugui entrar en el Regne de Déu i ser salvat. Conscients de la nostra indignitat però conscients també que és Déu mateix qui ens hi envia.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 6,1-2a.3-8)

L'any que morí el rei Ozies vaig veure el Senyor assegut en un tron alt i prominent. Els plecs del seu mantell omplien el temple. L'assistien, drets, uns serafins que cridaven l'un a l'altre: «Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria.» Aquell crit feia estremir els muntants de les portes i l'edifici s'omplia de fum. Jo vaig dir: «Ai de mi, no podré parlar! Jo que soc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs, he vist amb els meus ulls el rei, el Senyor de l'univers.» Llavors un dels serafins volà cap a mi duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Em tocà els llavis amb aquella brasa i em digué: «Això t'ha tocat els llavis: ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat.» Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: «Qui enviaré? Qui ens hi anirà?» Jo vaig respondre: «Aquí em teniu: envieu-m'hi.»

► Salm responsorial (137)

R. *Us vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,1-11) (Versió abreujada)

Germans, primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escripures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com deien ja les Escripures, ressuscità. Que després s'aparegué a Quefes i després als dotze. Després s'aparegué a més de cinc-cents germans a la vegada; molts d'aquests encara viuen, però alguns ja són morts. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment, el darrer de tots, com un que neix fora de temps, se m'aparegué fins i tot a mi. Tant si soc jo com si són ells, això és el que vosaltres heu cregut.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 5,1-11)

En una ocasió la gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu.

Ell, que es trobava vora l'estany de Genesaret, veié dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent de la barca estant. Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira endins, i caleu les xarxes per pescar.» Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrasat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho dieu calaré les xarxes.»

Així que ho feren agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven.

Simó Pere, en veure això, es llançà als genolls de Jesús i li deia: «Senyor, allunyeu-vos de mi, que soc un pecador.»

Ni ell ni cap dels qui anaven amb ell no se sabien avenir d'una pesca com aquella. Igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Però Jesús digué a Simó: «No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'homes.» Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

► Lectura del libro de Isaías (Is 6,1-2a.3-8)

El año de la muerte del rey Ozías, vi al Señor sentado sobre un trono alto y excelso: la orla de su manto llenaba el templo. Junto a él estaban los serafines, y se gritaban uno a otro diciendo: «Santo, santo, santo es el Señor del universo, llena está la tierra de su gloria!» Temblaban las jambas y los umbrales al clamor de su voz, y el templo estaba lleno de humo. Yo dije: «¡Ay de mí, estoy perdido! Yo, hombre de labios impuros, que habito en medio de gente de labios impuros, he visto con mis ojos al Rey, Señor del universo». Uno de los seres de fuego voló hacia mí con un ascua en la mano, que había tomado del altar con unas tenazas; la aplicó a mi boca y me dijo: «Al tocar esto tus labios, ha desaparecido tu culpa, está perdonado tu pecado». Entonces escuché la voz del Señor, que decía: «¿A quién enviaré? ¿Y quién irá por nosotros?». Contesté: «Aquí estoy, mándame».

► Salmo responsorial (137)

R. *Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,1-11) (Versión abreviada)

Hermanos:

Yo os transmití en primer lugar, lo que también yo recibí: que Cristo murió por nuestros pecados según las Escrituras; y que fue sepultado y que resucitó al tercer día, según las Escrituras; y que se apareció a Cefas y más tarde a los Doce; después se apareció a más de quinientos hermanos juntos, la mayoría de los cuales vive todavía, otros han muerto; después se apareció a Santiago, más tarde a todos los apóstoles; por último, como a un aborto, se me apareció también a mí. Pues bien; tanto yo como ellos predicamos así, y así lo creísteis vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 5,1-11)

En aquel tiempo, la gente se agolpaba en torno a Jesús para oír la palabra de Dios. Estando él de pie junto al lago de Genesaret, vio dos barcas que estaban en la orilla; los pescadores, que habían desembarcado, estaban lavando las redes. Subiendo a una de las barca, que era la de Simón, le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente. Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro, y echad vuestras redes para la pesca». Respondió Simón y dijo: «Maestro, hemos estado bregando toda la noche y no hemos recogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada tan grande de peces que las redes comenzaban a reventarse. Entonces hicieron señas a los compañeros, que estaban en la otra barca para que vinieran a echarles una mano. Vinieron y llenaron las dos barcas, hasta el punto de que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se echó a los pies de Jesús diciendo: «Señor, apártate de mí, que soy un hombre pecador». Y es que el estupor se había apoderado de él y de los que estaban con él, por la redada de peces que habían recogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeo, que eran compañeros de Simón. Y Jesús dijo a Simón: «No temas; desde ahora serás pescador de hombres». Entonces sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.